EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 26.6.2013
COM(2013) 445 final

2013/0211 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

inzake de uitvoering van het elfde Europees Ontwikkelingsfonds

NL NL

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Armoede blijft een groot probleem in de ACS-staten (groep van staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan). Veel van deze landen liggen niet op koers om de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG's) te behalen en zijn onvoldoende bezig met duurzame ontwikkeling. De EU helpt de ACS-staten om deze problemen aan te pakken. De EU moet de ACS-staten blijven ondersteunen bij hun inspanningen om de armoede terug te dringen en uiteindelijk uit te bannen, teneinde de doelstellingen van een duurzame ontwikkeling te behalen en tot een geleidelijke integratie in de wereldeconomie te komen.

De EU onderhoudt geprivilegieerde relaties met de groep van ACS-ontwikkelingslanden op grond van de Partnerschapsovereenkomst tussen de ACS-staten, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, die op 23 juni 2000 in Cotonou voor een periode van 20 jaar[1] werd ondertekend (hierna "Overeenkomst van Cotonou" genoemd). Het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) is het voornaamste instrument voor de verstrekking van EU-steun aan de ontwikkelingssamenwerking met de ACS-landen in het kader van de Overeenkomst van Cotonou en voor samenwerking met de landen en gebieden overzee (LGO) in het kader van het LGO-besluit. Het EOF wordt buiten de EU-begroting om door de EU-lidstaten gefinancierd op basis van een specifieke verdeelsleutel. Elk EOF wordt voor een periode van meerdere jaren vastgesteld.

Voor het meerjarig financieel kader na 2013 heeft de Europese Commissie in haar mededeling "Een begroting voor Europa 2020"[2], een totaalbedrag van 30 318,7 miljoen EUR in prijzen van 2011 (34 275,6 miljoen EUR in lopende prijzen) voorgesteld voor samenwerking met ACS-landen en LGO in het kader van het elfde EOF. Zij heeft ook in een mededeling[3] vastgelegd welke belangrijkste elementen voor de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2020 kunnen worden opgenomen in het Intern Akkoord van het elfde EOF. De Europese Commissie verwacht dat tussen de Europese Unie en haar lidstaten overeenstemming zal worden bereikt over de vaststelling van het financieringsmechanisme (het elfde EOF), de precieze te bestrijken periode (2014-2020) en het bedrag van de middelen die aan dat mechanisme moeten worden toegewezen voor de tenuitvoerlegging van het ACS-EU-partnerschap, en dat de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten zullen instemmen met een Intern Akkoord voor het elfde EOF. De Europese Raad heeft in haar conclusies van 8 februari 2013 voor het elfde EOF een totaalbedrag van 30 506 miljoen EUR in lopende prijzen vastgelegd[4].

Nieuwe uitdagingen, gekoppeld aan de in de Europa 2020-strategie vastgelegde prioriteiten, hebben de Commissie ertoe aangezet een voorstel in te dienen voor de aanpassing van de uitvoeringsverordening voor het elfde EOF, overeenkomstig de mededeling "Het effect van het EU-ontwikkelingsbeleid vergroten: een agenda voor verandering"[5] van 13 oktober 2011. De Europese consensus inzake ontwikkeling van 22 december 2005 en de internationaal overeengekomen beginselen inzake de doeltreffendheid van steun, met inbegrip van het

---

1 PB L 317 van 15.12.2000, blz. 3. Gewijzigd bij de op 25 juni 2005 in Luxemburg ondertekende overeenkomst (PB L 287 van 28.10.2005, blz. 4) en bij de op 22 juni 2010 in Ouagadougou ondertekende overeenkomst (PB L 287 van 4.11.2010, blz. 3).
2 COM(2011) 500.
3 COM(2011) 837.
4 EUCO 37/13 en EUCO 37/13 COR 1
5 COM(2011) 637.

slotdocument van Busan (2011), maken eveneens deel uit van het algemene beleidskader voor de programmering en uitvoering van het elfde EOF.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

Openbare raadpleging

De Commissie hield tussen 26 november 2010 en 31 januari 2011een openbare raadpleging inzake de toekomstige financiering van het extern optreden van de EU. Deze procedure steunde op een online vragenlijst en een achtergronddocument "Welke financiering voor het extern optreden van de EU na 2013?". Uit de antwoorden bleek dat er over het algemeen geen behoefte was aan een substantiële wijziging van de uitvoeringsmechanismen, hoewel een aanzienlijke meerderheid van de respondenten zich uitsprak voor meer flexibiliteit en een vereenvoudiging van de uitvoering.

Effectbeoordeling

De Commissie heeft een effectbeoordeling[6] uitgevoerd waarin drie fundamentele beleidsalternatieven voor elke doelstelling werden onderzocht (meer differentiatie en concentratie, versterkte coördinatie met de EU-lidstaten, meer gebruikmaking van innovatieve financieringsinstrumenten, ruimere flexibiliteit): een status quo (geen wijzigingen ten opzichte van het 10e EOF) en een alternatief met twee deelopties om het EOF-kader te wijzigen. Het status quo werd niet aanvaard omdat het de vastgestelde problemen niet zou oplossen. De twee deelopties konden de vastgestelde problemen in verschillende mate oplossen, maar hebben allebei specifieke gevolgen. Uit de effectbeoordeling bleek dat voor elke doelstelling moest worden gekozen voor de tweede deeloptie – die beter strookt met de nieuwe herziene strategische richtsnoeren van het extern optreden van de EU –, omdat deze optie:

- door een sterkere geografische focus ertoe bijdraagt dat de middelen gericht worden op gebieden waar zij het meest nodig zijn en de grootst mogelijke impact en toegevoegde waarde hebben;
- door een sterkere focus op sectoren ertoe bijdraagt dat de middelen gericht worden op een beperkt aantal sectoren, zodat de kritische massa van de EU toeneemt;
- de doeltreffendheid en het politieke gewicht van de EU-steun versterkt door een betere taakverdeling tussen de donoren, gezamenlijke programmering en het gebruik van EU-trustfondsen;
- de financiële impact van de EU-subsidies vergroot door gebruikmaking van innovatieve financieringsinstrumenten;
- het mogelijk maakt de steuntoewijzingen snel aan te passen om rekening te houden met veranderende omstandigheden of specifieke situaties (zoals een crisis, kwetsbaarheid of overgang), of om een meer op stimulansen gebaseerde aanpak uit te voeren.

[6] http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2011:1459:FIN:EN:PDF

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

De voornaamste beleidsdoelstellingen van het extern optreden van de EU worden beschreven in het Verdrag van Lissabon (artikel 21 VEU). Daarnaast is de voornaamste doelstelling van de EU-ontwikkelingssamenwerking (artikel 208 VWEU) de armoede terug te dringen en op termijn uit te bannen. Daarbij moet de EU zich houden aan de verbintenissen en de doelstellingen die zij in het kader van de Verenigde Naties en andere internationale organisaties heeft onderschreven.

Wat de samenwerking met ACS-landen en -regio's betreft, wordt dit wetgevingskader aangevuld met de Overeenkomst van Cotonou.

Dit voorstel wordt door de Commissie ingediend op basis van een Intern Akkoord betreffende het elfde EOF[7], waarin is bepaald dat een verordening van de Raad inzake de uitvoering van het elfde EOF uit hoofde van de Overeenkomst van Cotonou met eenparigheid van stemmen moet worden vastgesteld, op basis van een voorstel van de Commissie en na raadpleging van de Europese Investeringsbank (EIB).

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

N.v.t.

5. HOOFDELEMENTEN

Bij het opstellen van de verordening inzake de uitvoering van het elfde Europees Ontwikkelingsfonds is rekening gehouden met de volgende doelstellingen:

– in overeenstemming met de basisbeginselen van vereenvoudiging en meer efficiëntie de tekst zoveel mogelijk afstemmen op de belangrijkste bepalingen van het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking (DCI)[8] (in het bijzonder op het vlak van programmering) en van het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften en procedures voor de tenuitvoerlegging van de instrumenten voor extern optreden van de Unie (CIR)[9] (in het bijzonder op het vlak van tenuitvoerlegging) dat vereenvoudigde en geharmoniseerde uitvoeringsvoorschriften en procedures voor alle instrumenten voor extern optreden bevat (behalve het EOF en Groenland). Met deze inspanning om de teksten op elkaar af te stemmen wordt ook rekening gehouden met de onderhandelingen in de Raad over deze teksten (op Coreper-niveau) en in de parlementaire commissies, in het licht van voor de Commissie aanvaardbare compromissen. Bovendien behoudt de Commissie het recht om dit voorstel na de goedkeuring ervan te wijzigen tijdens de onderhandelingen met de Raad, om ervoor te zorgen dat de tekst wordt afgestemd op de teksten over het DCI en de CIR, waarover gelijktijdig wordt onderhandeld. Met deze afstemming wordt de weg vrijgemaakt voor mogelijke integratie van het EOF in de EU-begroting in het meerjarig financieel kader na 2020, wat overeenstemt met de voorstellen van de

[7] Verwijzing naar het Intern Akkoord van het elfde EOF.
[8] COM(2011) 840 definitief.
[9] COM(2011) 842 definitief.

Commissie in de al genoemde mededeling "Een begroting voor Europa 2020” en met de conclusies van de Europese Raad van 8 februari 2013;

– de tekst afstemmen op de bepalingen van de Overeenkomst van Cotonou, met name bijlage IV betreffende de procedures voor uitvoering en beheer, en tegelijk de tekst eenvoudiger maken dan de uitvoeringsverordening voor het tiende EOF[10].

Titel I: Doelstellingen en algemene beginselen - Artikelen 1 en 2

Artikel 1 (Doelstellingen en subsidiabiliteitscriteria) is zoveel mogelijk afgestemd op artikel 2 van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening over doelstellingen en subsidiabiliteitscriteria, en bevat ook een verwijzing naar de ruimere doelstellingen, beginselen en waarden die zijn vastgelegd in de Overeenkomst van Cotonou, en naar de ontwikkelingdoelstellingen en samenwerkingsstrategieën die worden uiteengezet in het beleid van de Unie, met inbegrip van de agenda voor verandering. Dit artikel bepaalt ook dat moet worden voldaan aan de criteria voor officiële ontwikkelingshulp (ODA) die door de OESO/DAC zijn vastgesteld. Ook de complementariteit tussen humanitaire hulp en de EOF-instrumenten wordt erin verduidelijkt.

Artikel 2 (Algemene beginselen) is afgestemd op artikel 3, lid 5 tot en met lid 10 van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening. Het bepaalt de algemene beginselen van de uitvoering van deze verordening, namelijk sterkere samenhang van het extern optreden van de EU, betere coördinatie tussen de lidstaten en andere bi- of multilaterale donoren, en een ontwikkelingsproces dat geleid wordt door de partnerlanden en -regio's met wederzijdse verantwoordingsplicht, door middel van een inclusieve en op participatie gebaseerde benadering en met gebruikmaking van doeltreffende en innovatieve samenwerkingsvormen in overeenstemming met de beste praktijken van de OESO/DAC, om zo het effect van ontwikkelingshulp te verbeteren en overlapping en herhaling te verminderen.

Titel II: Programmering en toewijzing van middelen - Artikelen 3 tot en met 7

Artikel 3 (Algemeen kader voor de toewijzing van middelen) bevat het kader voor de toewijzing van middelen uit hoofde van het EOF. Het is zoveel mogelijk afgestemd op artikel 3, lid 2, van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening over de beginselen van een gedifferentieerde benadering van de partnerlanden. Artikel 3 zorgt voor de toepassing van de beginselen van de mededeling "Het effect van het EU-ontwikkelingsbeleid vergroten: een agenda voor verandering" op het EOF, met respect voor de vereisten van de Overeenkomst van Cotonou op het vlak van de toewijzing van middelen (criteria die worden beschreven in artikel 3 van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou). De toewijzingscriteria worden daarom in twee leden beschreven: lid 1 verwijst naar de vereisten van Cotonou op het vlak van behoeften en prestaties, en lid 2 bevat meer specifiek de principes voor differentiatie van de agenda voor verandering bij de vaststelling van de indicatieve nationale toewijzingen (behoeften, capaciteiten, verbintenissen, prestaties en effect).

Artikel 4 (Algemeen kader voor de programmering) bevat het algemene kader voor de EOF-programmering uit hoofde van deze verordening. Dit artikel verwijst naar de beginselen van partnerschap en afstemming van de Overeenkomst van Cotonou, namelijk dat programmering zoveel mogelijk gezamenlijk wordt uitgevoerd met het partnerland of de partnerregio en in toenemende mate wordt afgestemd op de armoedebestrijdings- of equivalente strategieën van het partnerland of de partnerregio. Het artikel bevat ook aspecten

[10] Verordening (EG) nr. 617/2007 van de Raad – PB L152 van 13.6.2007, blz. 1.

van artikel 10, lid 2, van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening: om synergie en complementariteit tussen de maatregelen van de Unie en die van de lidstaten te garanderen, zullen de lidstaten volledig worden betrokken bij het programmeringsproces, ook via gezamenlijke programmering. Gezien de specifieke aard van de EOF-financiering, is het de bedoeling dat alle lidstaten deelnemen, ook de lidstaten die niet lokaal vertegenwoordigd zijn. Bij de raadplegingsprocedures zullen ook andere donoren en ontwikkelingsactoren worden betrokken, alsook de organisaties van het maatschappelijk middenveld en de regionale en plaatselijke overheden.

Artikel 4, lid 3, beschrijft de omstandigheden als bedoeld in de Overeenkomst van Cotonou, waarin de Commissie specifieke voorzieningen kan vaststellen voor de unilaterale programmering en uitvoering van ontwikkelingssteun.

Artikel 4, lid 4, verwijst naar de doelstelling van de EU om haar bilaterale steun als aangekondigd in de mededeling "Het effect van het EU-ontwikkelingsbeleid vergroten: een agenda voor verandering" te richten op ten hoogste drie sectoren, overeenkomstig artikel 5, lid 4, van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening.

Artikel 5 (Programmeringsdocumenten) is zoveel mogelijk afgestemd op artikel 11 van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening. Het bevat de vereisten en beginselen voor het voorbereiden van strategiedocumenten voor landen en regio's en de daarop gebaseerde meerjarige indicatieve programma's. Het artikel somt ook de uitzonderingen op waarvoor er geen strategiedocument moet worden opgesteld, om het programmeringsproces te vereenvoudigen en te stroomlijnen en om gezamenlijke programmering met de lidstaten en afstemming op de nationale programma's van de ontwikkelingslanden in de hand te werken. Het artikel introduceert ook de mogelijkheid van een gezamenlijk kaderdocument met een brede EU-strategie, inclusief het ontwikkelingsbeleid. Overeenkomstig het beginsel van partnerschap van de Overeenkomst van Cotonou is voor het gebruik van alternatieve programmeringsdocumenten de toestemming vereist van de regering van het partnerland; zonder die toestemming moet een strategiedocument worden opgesteld.

Artikel 5, leden 5 en 6, bevatten programmeringstypes die specifiek zijn voor het EOF als bepaald in de Overeenkomst van Cotonou, bijvoorbeeld voor samenwerking tussen ACS-staten en speciale ondersteuningsprogramma's.

Artikel 6 (Programmering voor landen en regio's in een crisis-, postcrisis- of kwetsbare situatie) is afgestemd op artikel 12 van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening. Het benadrukt de speciale behoeften en de omstandigheden van landen regio's in crisis-, postcrisis- of kwetsbare situaties, waarmee bij het opstellen van programmeringsdocumenten rekening moet worden gehouden.

Artikel 7 (Goedkeuring en wijziging van programmeringsdocumenten) is zoveel mogelijk afgestemd op artikel 14 van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening over de goedkeuring van strategiedocumenten en indicatieve meerjarenprogramma's. Het artikel bepaalt dat programmeringsdocumenten (bijvoorbeeld strategiedocumenten, indicatieve meerjarenprogramma's en speciale ondersteuningsprogramma's worden goedgekeurd door de Commissie in overeenstemming met artikel 14 van deze verordening. Het weerspiegelt ook de bepalingen van de Overeenkomst van Cotonou over de verzending van documenten aan de Paritaire Parlementaire Vergadering en over de goedkeuring van programmeringsdocumenten door de ACS-staat of -regio nadat de Commissie ze heeft goedgekeurd. Het regelt de aanpassing van de programmering en de herziening van de betrokken documenten waar nodig (als de strategie of de geprogrammeerde prioriteiten aanzienlijk worden gewijzigd). Het

artikel zorgt ook voor flexibiliteit en vereenvoudiging door te bepalen dat er ook niet-wezenlijke wijzigingen zijn, waarover het EOF-comité wordt ingelicht. Het artikel bevat eveneens een spoedprocedure om de programmeringsdocumenten te wijzigen om naar behoren gemotiveerde dwingende redenen, gelijkwaardig aan de comitologieprocedure van artikel 8 van Verordening 182/2011[11], als bepaald in artikel 14, lid 10, van deze verordening.

Titel III: Uitvoering – Artikelen 8 tot en met 13

Artikel 8 (Algemeen uitvoeringskader) legt het algemeen kader vast voor de uitvoering van EU-steun overeenkomstig het Financieel Reglement van het elfde EOF.

Artikel 9 (Vaststelling van actieprogramma's, afzonderlijke maatregelen en bijzondere maatregelen) is zoveel mogelijk afgestemd op artikel 2 van het Commissievoorstel voor de CIR-verordening. Het bevat het principe dat Commissie financieringsbesluiten neemt in de vorm van actieprogramma's, gebaseerd op de meerjarige programmeringsdocumenten. Buiten het kader van actieprogramma's kunnen afzonderlijke maatregelen worden vastgesteld, die echter wel in overeenstemming dienen te zijn met de meerjarige programmeringsdocumenten. In specifieke gevallen (uitzonderlijke omstandigheden of onvoorziene behoeften), als bepaald in de Overeenkomst van Cotonou, kan de Commissie ook bijzondere maatregelen nemen die niet in de meerjarige programmeringsdocumenten zijn vastgelegd. Het artikel bepaalt de procedures voor de vaststelling van de genoemde financieringsbesluiten. Het bevat ook bepalingen over passend milieuonderzoek, met inbegrip van het effect op klimaatverandering en biodiversiteit.

Artikel 10 (Aanvullende bijdragen van de lidstaten) beschrijft de voorwaarden voor het beheer van vrijwillige bijdragen die de lidstaten de Commissie of de EIB kunnen verstrekken overeenkomstig het Intern Akkoord van het elfde EOF.

Artikel 11 (Belastingen, rechten en heffingen) beschrijft mogelijke regelingen met betrekking tot belastingen, rechten en heffingen, overeenkomstig artikel 5 van het Commissievoorstel voor de CIR-verordening, met naleving van de bepalingen van artikel 31 van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou.

Artikel 12 (Bescherming van de financiële belangen van de Unie) is afgestemd op artikel 7 van het Commissievoorstel voor de CIR-verordening. Het stelt maatregelen vast om de financiële belangen van de Unie te beschermen, en in het bijzonder om de Unie (met name de Commissie, de Rekenkamer en OLAF) in staat te stellen de nodige controles uit te voeren van de uitgevoerde maatregelen.

Artikel 13 (Nationaliteits- en oorsprongsregels voor overheidsopdrachten, subsidies en andere procedures) is niet afgestemd op de artikelen 8 en 9 van het Commissievoorstel voor de CIR-verordening omdat het verwijst naar de bepalingen over nationaliteits- en oorsprongsregels van artikel 20 van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou.

[11] Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

Titel IV: Besluitvormingsprocedures – Artikelen 14 tot en met 16

Artikel 14 (Taken van het EOF-comité) beschrijft de taken van het EOF-comité en zijn betrokkenheid bij de uitvoering van deze verordening. Het stemt de EOF-procedures af op artikel 15 van het Commissievoorstel voor de CIR-verordening, dat verwijst naar de verordening betreffende de comitologieprocedures. De procedures zijn *mutatis mutandis* gelijkwaardig aan artikel 3 (gemeenschappelijke bepalingen), artikel 5 (onderzoeksprocedure) en artikel 8 (spoedprocedure) van Verordening 182/2011 betreffende de comitologie.

Artikel 15 (Vredesfaciliteit voor Afrika) stelt ad-hocprocedures vast voor het beheer van de vredesfaciliteit voor Afrika.

Artikel 16 (Comité van de investeringsfaciliteit) beschrijft de structuur en de werking van het Comité van de investeringsfaciliteit, dat werd ingesteld onder auspiciën van de EIB overeenkomstig het Intern Akkoord, voor de uitvoering van deze verordening. Het beschrijft de werkwijzen en de voorwaarden voor EIB-operaties.

Titel V - Slotbepalingen - Artikelen 17 tot en met 22

Artikel 17 (Deelname van een derde land of een derde regio) is gebaseerd op de uitvoeringsverordening van het tiende EOF, rekening houdend met artikel 15 van het Commissievoorstel voor de DCI-verordening. Het bevat de mogelijkheid om ontwikkelingslanden die geen ACS-staat zijn en organisaties voor regionale samenwerking en integratie waaraan ACS-staten deelnemen, in aanmerking te laten komen voor financiering in het kader van het EOF. Het stimuleert ook sterkere programma's voor regionale samenwerking tussen de ACS-staten, de LGO en de ultraperifere gebieden van de Unie.

Artikel 18 (Monitoring, rapportage en beoordeling van de EOF-bijstand) is afgestemd op de artikelen 12 en 13 van het Commissievoorstel voor de CIR-verordening. Op grond van dit artikel moeten de Commissie en de EIB regelmatig de resultaten beoordelen van het uitgevoerde beleid, de programma's en de projecten. De Commissie moet het effect en de doeltreffendheid van de programmering beoordelen en een tweejaarlijks verslag opstellen over de vooruitgang bij de uitvoering van deze verordening. Ook moet een prestatie-evaluatie worden uitgevoerd om te beoordelen in hoeverre de vastleggingen en betalingen zijn gerealiseerd en wat het resultaat en het effect van de verstrekte steun zijn, evenals een tussentijdse en eindevaluatie van de investeringsfaciliteit als bepaald in bijlage II bij de Overeenkomst van Cotonou.

Artikel 19 (Uitgaven voor klimaatactie en biodiversiteit) is afgestemd op artikel 14 van het Commissievoorstel voor de CIR-verordening. Het bepaalt een specifiek traceringssysteem op basis van de methode van de OESO ("Rio markers").

Artikel 20 (Europese Dienst voor extern optreden) is een horizontaal artikel dat deel uitmaakt van alle Commissievoorstellen voor verordeningen over extern optreden, zoals artikel 21 in het Commissievoorstel voor de DCI-verordening. Het benadrukt dat deze verordening moet worden toegepast in overeenstemming met het besluit van de Raad tot vaststelling van de organisatie en werking van de Europese Dienst voor extern optreden[12], met name artikel 9 van dat besluit.

Artikel 21 (Overgangsmaatregelen) voert een overbruggingsfaciliteit in om ervoor te zorgen dat financiële middelen voorhanden zijn voor het geval het elfde EOF te laat in werking

[12] Besluit 2010/427/EU van de Raad.

treedt, in het bijzonder in het licht van mogelijke vertragingen bij het ratificatieproces van het Intern Akkoord van het elfde EOF. Tot de inwerkingtreding van het elfde EOF worden actieprogramma's, afzonderlijke maatregelen, bijzondere maatregelen en specifieke actieprogramma's voor ondersteunende uitgaven gefinancierd uit een overbruggingsfaciliteit voor het elfde EOF, binnen de grenzen van de saldi van voorgaande EOF's en geannuleerde middelen voor projecten in het kader van die EOF's. De in het kader van deze overbruggingsfaciliteit vastgelegde middelen[13] moeten ten laste van het elfde EOF worden geboekt. Door de huidige verordening unaniem goed te keuren beslist de Raad over het gebruik van de saldi van voorgaande EOF's, zoals beschreven in artikel 1, lid 5, van het Intern Akkoord voor het tiende EOF en in punt 5 van bijlage I ter bij de Overeenkomst van Cotonou. Dit artikel bepaalt eveneens dat de verordening inzake de uitvoering van het tiende EOF van kracht dient te blijven tot de verordening inzake de uitvoering van het elfde EOF in werking treedt.

Artikel 22 (Inwerkingtreding) bepaalt dat deze verordening van toepassing is met ingang van 1 januari 2014 tot de laatste dag van toepassing van het Intern Akkoord van het elfde EOF.

[13] In de terminologie van de EIB "goedgekeurde".

2013/0211 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

inzake de uitvoering van het elfde Europees Ontwikkelingsfonds

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000[14] (hierna "de Overeenkomst van Cotonou" genoemd),

Gezien het Intern Akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de financiering van de steun van de Europese Unie binnen het meerjarig financieel kader voor 2014-2020, overeenkomstig de Overeenkomst van Cotonou en de toewijzing van financiële bijstand ten behoeve van de landen en gebieden overzee waarop de bepalingen van deel vier van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie van toepassing zijn[15] (hierna "Intern Akkoord" genoemd), en met name artikel 10, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van de Europese Investeringsbank (EIB),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Besluit nr. (…) van de ACS-EU-Raad van Ministers[16] wordt het meerjarig financieel kader voor samenwerking met de ACS-landen voor de periode 2014-2020 vastgesteld en wordt aan de Overeenkomst van Cotonou de nieuwe bijlage I quater toegevoegd.

(2) Bij het Intern Akkoord worden de diverse financiële toewijzingen in het kader van het elfde Europees Ontwikkelingsfonds (hierna "elfde EOF" genoemd) vastgesteld, alsmede de verdeelsleutels en bijdragen aan het elfde EOF; worden het EOF-comité en het Comité van de investeringsfaciliteit (hierna "IF-comité" genoemd) ingesteld en worden voor beide comités de weging van de stemmen en de regels inzake de gekwalificeerde meerderheid vastgesteld.

---

14 PB L 317 van 15.12.2000, blz. 3. Gewijzigd bij de op 25 juni 2005 in Luxemburg ondertekende overeenkomst (PB L 287 van 28.10.2005, blz. 4) en bij de op 22 juni 2010 in Ouagadougou ondertekende overeenkomst (PB L 287 van 4.11.2010, blz. 3).

15 Verwijzing naar het Intern Akkoord van het elfde EOF: PB (...)

16 Verwijzing naar het besluit van de ACS-EU-Raad: PB (…)

(3) Bij het Intern Akkoord wordt het totaalbedrag aan steun van de Unie aan de ACS-staten (met uitzondering van de Republiek Zuid-Afrika) en de landen en gebieden overzee (hierna "LGO" genoemd) voor de zevenjarige periode van 2014 tot en met 2020 vastgesteld op 30 506 miljoen EUR, in de vorm van bijdragen door de lidstaten. Van dit bedrag wordt (…) miljoen EUR toegewezen aan ACS-staten zoals gespecificeerd in het meerjarig financieel kader voor de periode 2014-2020 als bedoeld in bijlage 1 quater bij de Overeenkomst van Cotonou; (…) miljoen EUR wordt toegewezen aan de LGO en (…) miljoen EUR wordt toegewezen aan de Commissie voor ondersteunende uitgaven die verband houden met de programmering en uitvoering van het EOF door de Commissie.

(4) De elfde EOF-toewijzing aan de LGO wordt geregeld bij Besluit nr. (…) van (…) betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Unie[17] en de bijbehorende uitvoeringsvoorschriften en alle bijwerkingen daarvan.

(5) Maatregelen in de zin van Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp[18] die voor financiering krachtens die verordening in aanmerking komen, worden slechts in uitzonderlijke omstandigheden gefinancierd uit hoofde van het elfde EOF, namelijk wanneer die bijstand noodzakelijk is om de continuïteit in de samenwerking op het traject van crisissituatie naar stabiele omstandigheden voor ontwikkeling te bewaren, en niet uit de begroting van de Europese Unie kan worden gefinancierd.

(6) De Raad heeft op 11 april 2006 het beginsel vastgesteld dat de Vredesfaciliteit voor Afrika uit het EOF wordt gefinancierd.

(7) De ACS-landen hebben ook toegang tot EU-bijstand in het kader van thematische programma's die zijn ingesteld op grond van Verordening (…) van het Europees Parlement en de Raad van (…) tot vaststelling van een financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking, van Verordening (…) van het Europees Parlement en de Raad van (...) tot vaststelling van een partnerschapsinstrument voor samenwerking met derde landen, van Verordening (…) van het Europees Parlement en de Raad van (...) tot invoering van een stabiliteitsinstrument en van Verordening (...) van het Europees Parlement en de Raad van (...) tot invoering van een financieringsinstrument voor de bevordering van democratie en mensenrechten in de wereld. Die programma's bieden een meerwaarde aan, zijn consistent met, en vormen een aanvulling op de programma's die uit het elfde EOF worden gefinancierd.

(8) Teneinde de internationale dimensie van het hoger onderwijs te bevorderen, zal overeenkomstig artikel 13, lid 2, van Verordening (EU) nr. […/…] van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van "Erasmus voor iedereen", het programma van de Unie voor Onderwijs, Beroepsopleiding, Jeugd en Sport[19], een indicatief bedrag van 1 812 100 000 EUR van de verschillende externe instrumenten (het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking, het Europees nabuurschapsinstrument, het instrument voor pretoetredingssteun, het partnerschapsinstrument en het Europees Ontwikkelingsfonds) worden toegewezen aan acties van leermobiliteit naar en vanuit landen buiten de EU en aan samenwerking en beleidsdialoog met overheden/instellingen/organisaties afkomstig uit die landen. De

[17] Verwijzing naar het herziene besluit: PB (…)
[18] PB L 163 van 2.7.1996, blz. 1.
[19] PB L […].

bepalingen van Verordening (EU) nr. […/…] ["Erasmus voor iedereen"] zijn van toepassing op het gebruik van deze middelen. De middelen worden beschikbaar gesteld door middel van twee meerjarige toewijzingen die respectievelijk de eerste vier jaar en de resterende drie jaar afdekken. Deze financiering wordt uitgewerkt in de meerjarige indicatieve programmering uit hoofde van deze verordening, overeenkomstig de behoeften en prioriteiten van de betrokken landen. De toewijzingen kunnen worden herzien in geval van belangrijke onvoorziene omstandigheden of politieke veranderingen in overeenstemming met de externe prioriteiten van de EU.

(9) De regionale samenwerking tussen de ACS-staten, de LGO en de ultraperifere gebieden van de Unie dient nog verder te worden aangemoedigd.

(10) Met het oog op de uitvoering van het elfde EOF dienen de procedure voor programmering, onderzoek en goedkeuring van de steun en de wijze van toezicht op het gebruik van de steun te worden vastgesteld. Op (…) hebben de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, Besluit (...) betreffende de voorlopige toepassing van het Intern Akkoord[20] goedgekeurd, zulks met het oog op de goedkeuring van de uitvoeringsverordening en het Financieel Reglement en, onder andere, de instelling van het EOF-comité en het IF-comité.

(11) De Europese consensus inzake ontwikkeling van 22 december 2005[21] en de conclusies van de Raad betreffende de mededelingen van de Commissie "Het effect van het EU-ontwikkelingsbeleid vergroten: een agenda voor verandering"[22] en "De toekomstige strategie inzake EU-begrotingssteun aan derde landen"[23] moeten het algemene beleidskader vormen voor de programmering en uitvoering van het elfde EOF, met inbegrip van de internationaal overeengekomen beginselen inzake de doeltreffendheid van steun, zoals bepaald in de Verklaring van Parijs over doeltreffendheid van ontwikkelingshulp (2005), de EU-gedragscode inzake de taakverdeling binnen het ontwikkelingsbeleid (2007), de EU-richtsnoeren voor de actieagenda van Accra (2008), het slotdocument van Busan (2011) en het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap, waarbij de Unie partij is.

(12) De Unie wil ook zorgen voor samenhang met andere gebieden van haar extern optreden bij het formuleren van het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid van de Unie, bij de strategische planning en bij de programmering en de uitvoering van maatregelen.

(13) De bestrijding van klimaatverandering en de bescherming van het milieu behoren tot de grootste uitdagingen waaraan de Unie het hoofd zal moeten bieden en waarvoor er dringend internationaal moet worden opgetreden. In overeenstemming met het voornemen dat in de mededeling van de Commissie "Een begroting voor Europa 2020" van 29 juni 2011 is geuit, moet deze verordening zoveel mogelijk bijdragen tot de doelstelling om ten minste 20% van alle EU-financiering te besteden aan milieudoelstellingen, en tegelijk het in de Overeenkomst van Cotonou opgenomen beginsel van partnerschap met ACS-landen te eerbiedigen. Acties op het gebied van

[20] Verwijzing naar het besluit inzake de voorlopige toepassing.
[21] PB C 46 van 24.2.2006, blz. 1.
[22] Document 9369/12 van de Raad van 14 mei 2012.
[23] Document 9371/12 van de Raad van 14 mei 2012.

een koolstofarme en klimaatresistente maatschappij moeten elkaar, waar mogelijk, ondersteunen om hun effecten te vergroten.

(14) De Unie en de lidstaten moeten de samenhang en de complementariteit van hun respectieve ontwikkelingssamenwerkingsbeleid verbeteren, met name door zowel op nationaal als op regionaal niveau in te spelen op de prioriteiten van de partnerlanden en -regio's. Om ervoor te zorgen dat het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid van de Unie en dat van de lidstaten elkaar aanvullen en versterken, is het aangewezen te voorzien in gezamenlijke programmeringsprocedures, die waar mogelijk en relevant steeds moeten worden gevolgd.

(15) Op de top EU-Afrika werd in december 2007 het strategisch partnerschap Afrika-EU aangenomen[24], dat op de top EU-Afrika in november 2010 werd bevestigd. Op 19 november 2012 heeft de Raad eveneens conclusies aangenomen over een gezamenlijke strategie voor een partnerschap tussen het Caribisch gebied en de EU[25], ter vervanging van de conclusies van de Raad over het partnerschap tussen de EU en het Caribisch gebied van 11 april 2006. Wat het Stille Oceaan-gebied betreft, heeft de Raad op 14 mei 2012 conclusies aangenomen over een hernieuwd partnerschap voor ontwikkeling[26], die de in 2006 aangenomen strategie (conclusies van de Raad van 17 juli 2006) bijwerken en aanvullen.

(16) De financiële belangen van de Europese Unie moeten gedurende de gehele uitgavencyclus worden beschermd met evenredige maatregelen, waaronder de preventie, de opsporing en het onderzoek van onregelmatigheden, de terugvordering van verloren gegane, ten onrechte betaalde of slecht bestede middelen en, indien nodig, met sancties. Deze maatregelen dienen te worden uitgevoerd overeenkomstig de toepasselijke overeenkomsten met internationale organisaties en derde landen.

(17) Overeenkomstig artikel 1, lid 5, van het Intern Akkoord van het elfde EOF en punt 5 van bijlage I ter bij de Overeenkomst van Cotonou mogen de saldi van het tiende EOF (behalve de middelen die waren toegewezen aan de investeringsfaciliteit, exclusief de daarmee verband houdende rentesubsidies), niet na 31 december 2013 worden vastgelegd, tenzij de Raad met eenparigheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, anders besluit. Het is daarbij raadzaam te bepalen dat deze middelen moeten worden gebruikt om voor continuïteit te zorgen in het geval van een laattijdige inwerkingtreding van het elfde EOF. Aanvullend op artikel 10 van het Intern Akkoord van het elfde EOF, waarin wordt bepaald dat de verordening inzake de uitvoering van het tiende EOF van kracht dient te blijven tot de verordening inzake de uitvoering van het elfde EOF wordt aangenomen, dient ook het Financieel Reglement van het tiende EOF van kracht te blijven tot het Financieel Reglement van het elfde EOF wordt aangenomen.

(18) De organisatie en de werking van de Europese Dienst voor extern optreden zijn beschreven in Besluit 2010/427/EU van de Raad,

---

24 Document 16344/07 van de Raad.
25 Document 16455/12 van de Raad.
26 Document 9877/12 van de Raad.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I
DOELSTELLINGEN EN ALGEMENE BEGINSELEN

Artikel 1
Doelstellingen en subsidiabiliteitscriteria

1. Geografisch bepaalde samenwerking met de ACS-landen en -regio's in het kader van het elfde EOF wordt gebaseerd op de doelstellingen, algemene beginselen en waarden die ten grondslag liggen aan de algemene bepalingen van de Overeenkomst van Cotonou.

2. In het bijzonder en in het kader van de beginselen en doelstellingen van het extern optreden van de Unie, de Europese consensus inzake ontwikkeling en de daaropvolgende wijzigingen en toevoegingen:

   (a) is het hoofddoel van samenwerking in het kader van deze verordening het terugdringen en, op lange termijn, het uitbannen van armoede;

   (b) moet samenwerking in het kader van deze verordening ook bijdragen tot:

   i) het stimuleren van duurzame economische, sociale en ecologische ontwikkeling, en

   ii) het consolideren en ondersteunen van democratie, de rechtsstaat, goed bestuur, mensenrechten en de toepasselijke beginselen van het internationale recht.

   De verwezenlijking van deze doelstellingen zal worden gemeten aan de hand van relevante indicatoren, met inbegrip van indicatoren van de menselijke ontwikkeling, met name millenniumontwikkelingsdoelstelling (MDG) 1 voor het doel onder a) en MDG 1 tot en met 8 voor de doelen onder b) en – na 2015 – andere door de Unie en haar lidstaten op internationaal niveau overeengekomen indicatoren.

3. De programmering wordt zodanig vormgegeven dat zij zoveel mogelijk voldoet aan de criteria voor officiële ontwikkelingshulp (hierna "ODA-criteria" genoemd) die door de OESO/DAC zijn vastgesteld.

4. Maatregelen in de zin van Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp[27] die voor financiering krachtens die verordening in aanmerking komen, worden in beginsel niet op grond van deze verordening gefinancierd, tenzij de continuïteit van de samenwerking op het traject van crisissituatie naar stabiele omstandigheden voor ontwikkeling moet worden bewaard. In dergelijke gevallen moet in het bijzonder worden toegezien op de doeltreffende samenhang tussen humanitaire hulp, rehabilitatie en ontwikkelingssteun.

---

[27] PB L 163 van 2.7.1996, blz. 1.

Artikel 2
Algemene beginselen

1. Overeenkomstig artikel 208 van het Verdrag betreffende de werking van de EU wordt bij de uitvoering van deze verordening gezorgd voor samenhang met andere gebieden van het extern optreden en met ander relevant beleid van de Unie en coherentie van het ontwikkelingsbeleid. Maatregelen die in het kader van deze verordening worden gefinancierd, met inbegrip van de maatregelen die door de Europese Investeringsbank (EIB) worden beheerd, worden daarom gebaseerd op het samenwerkingsbeleid dat is vastgelegd in documenten zoals regelingen, verklaringen en actieplannen tussen de Unie en de betrokken derde landen en regio's, en op besluiten, specifieke belangen, beleidsprioriteiten en strategieën van de Unie.

2. De Unie en de lidstaten ijveren voor de uitwisseling van informatie op regelmatige en frequente basis, ook met andere donoren, en bevorderen een betere coördinatie en complementariteit tussen donoren, door te streven naar gezamenlijke meerjarenprogrammering, op basis van de armoedebestrijdings- of equivalente strategieën van de partnerlanden. Zij kunnen gezamenlijk optreden ondernemen met inbegrip van gezamenlijke analyse en gezamenlijke respons op deze strategieën, waarbij prioritaire interventiegebieden worden bepaald en een werkverdeling binnen een land wordt vastgesteld, door gezamenlijke donormissies en het gebruik van medefinanciering en gedelegeerde samenwerkingsregelingen.

3. De Unie bevordert een multilaterale aanpak van de mondiale uitdagingen en werkt in dit verband samen met de lidstaten en de partnerlanden. Waar nodig stimuleert zij de samenwerking met internationale organisaties en lichamen en andere bilaterale donoren.

4. De relaties tussen de EU en haar lidstaten en partnerlanden zijn gebaseerd op gedeelde waarden met betrekking tot de eerbiediging van de mensenrechten, democratie en de rechtsstaat alsook de beginselen van eigen inbreng en wederzijdse verantwoording en op de bevordering van deze waarden.

   Voorts wordt bij de relaties met de partnerlanden rekening gehouden met hun verbintenissen en hun prestaties bij het uitvoeren van de internationale overeenkomsten en contractuele relaties met de Unie.

5. De Unie bevordert doelmatige samenwerking met de partnerlanden en -regio's overeenkomstig internationaal beproefde methoden. Zij stemt haar steun zoveel mogelijk af op de nationale of regionale ontwikkelingsstrategieën, het hervormingsbeleid en de procedures van haar partners en bevordert de democratische inbreng en verantwoordingsplicht van de landen. Daartoe bevordert zij het volgende:

   (a) een doorzichtig ontwikkelingsproces dat wordt geleid door en onder de verantwoordelijkheid valt van het partnerland of de partnerregio, met inbegrip van de bevordering van de plaatselijke knowhow;

   (b) de responsabilisering van de bevolking van de partnerlanden, inclusieve en participerende ontwikkelingsmethoden en ruime inschakeling van alle segmenten van de samenleving in het ontwikkelingsproces en de nationale en regionale dialoog, waaronder de politieke dialoog. Daarbij moet bijzondere aandacht worden besteed aan de respectieve rol van de parlementen, de lokale

overheid en het maatschappelijk middenveld, onder andere wat betreft participatie, controle en verantwoordingsplicht;

(c) doelmatige samenwerkingsvormen en -instrumenten overeenkomstig de beste praktijken van de OESO/DAC, waaronder het gebruik van innovatieve instrumenten, zoals het samenvoegen van subsidies en leningen en andere mechanismen voor risicodeling in bepaalde sectoren en landen en de inzet van de particuliere sector, waarbij rekening wordt gehouden met de houdbaarheid van de schuldenlast en het aantal dergelijke mechanismen. Alle programma's, acties en samenwerkingsvormen en -instrumenten worden aangepast aan de bijzondere omstandigheden van elk partnerland of -regio, met aandacht voor een programmagerichte benadering, voorspelbare steunverlening, het mobiliseren van particuliere middelen, met inbegrip van middelen uit de lokale particuliere sector, universele en niet-discriminerende toegang tot basisdiensten, en de ontwikkeling en het gebruik van nationale systemen;

(d) de mobilisering van binnenlandse inkomsten en de versterking van het begrotingsbeleid van de partnerlanden, teneinde de armoede terug te dringen en de afhankelijkheid van steun te verminderen;

(e) een beter effect van beleid en programma's door middel van coördinatie, samenhang en harmonisatie tussen donoren om synergieën te creëren en overlapping en herhaling te verminderen, de complementariteit te verbeteren en initiatieven van alle donoren te steunen;

(f) coördinatie in de partnerlanden en -regio's op basis van overeengekomen richtsnoeren en beginselen van beste praktijken inzake de coördinatie en doeltreffendheid van ontwikkelingshulp;

(g) resultaatgerichte ontwikkelingsmethoden, met inbegrip van transparante en door de landen zelf opgestelde resultatenkaders, eventueel gebaseerd op internationaal overeengekomen streefdoelen en indicatoren zoals die van de MDG's voor de beoordeling en mededeling van de resultaten, met inbegrip van opbrengst, resultaten en gevolgen van de ontwikkelingshulp.

6. De Unie ondersteunt waar nodig de uitvoering van bilaterale, regionale en multilaterale samenwerking en dialoog, de ontwikkelingsdimensie van partnerschapsovereenkomsten en driehoekssamenwerking. De Unie bevordert de zuid-zuid-samenwerking.

7. In het kader van haar activiteiten inzake ontwikkelingssamenwerking zal de Unie, waar passend, putten uit de ervaringen van de lidstaten met hervorming en overgang en de geleerde lessen, en deze delen.

8. De Unie streeft naar een regelmatige informatie-uitwisseling met het maatschappelijk middenveld.

TITEL II
PROGRAMMERING EN TOEWIJZING VAN MIDDELEN

Artikel 3
Algemeen kader voor de toewijzing van middelen

1. De Commissie stelt de meerjarige indicatieve middelentoewijzing voor elke ACS-staat en -regio en voor de intra-ACS-samenwerking vast aan de hand van de criteria van de artikelen 3, 9 en 12 quater van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou, binnen de financiële grenzen die zijn vastgesteld in artikel 2 van het Intern Akkoord.

2. Bij de vaststelling van de indicatieve nationale toewijzingen wordt gestreefd naar een gedifferentieerde benadering om ervoor te zorgen dat de partnerlanden specifieke, op maat gemaakte samenwerking krijgen, op basis van:

   (a) hun behoeften;

   (b) hun capaciteiten om financiële middelen te mobiliseren en te gebruiken, en hun absorptievermogen;

   (c) hun verbintenissen en prestaties; en

   (d) het mogelijke effect van de bijstand van de Unie.

   De meest behoeftige landen, met name de minst ontwikkelde landen, de lage-inkomenslanden en de landen in crisis-, postcrisis- of fragiele en kwetsbare situaties, krijgen prioriteit in de procedure voor de toewijzing van middelen.

Artikel 4
Algemeen kader voor de programmering

1. De programmering van de steun voor de ACS-staten en -regio's op grond van de Overeenkomst van Cotonou geschiedt overeenkomstig de algemene beginselen van de artikelen 1 tot en met 14 van bijlage IV bij die overeenkomst en overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van deze verordening.

2. Behalve in de in lid 3 bepaalde gevallen wordt de programmering gezamenlijk uitgevoerd met het betrokken partnerland of de betrokken partnerregio en in toenemende mate afgestemd op de armoedebestrijdings- of equivalente strategieën van het betrokken partnerland of de betrokken partnerregio.

   De Unie en de lidstaten plegen in een vroeg stadium van het programmeringsproces overleg met elkaar ter bevordering van de coherentie en de complementariteit van hun samenwerkingsactiviteiten.

   De Unie en de EIB plegen overleg met elkaar over aangelegenheden in verband met haar deskundigheid en activiteiten, alsook met andere donoren en ontwikkelingsactoren, waaronder vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en regionale en plaatselijke overheden.

De Commissie en de lokaal vertegenwoordigde lidstaten streven, waar mogelijk en relevant, naar een gezamenlijke programmering. Alle andere lidstaten wordt verzocht mee te werken aan een sterker gezamenlijk extern optreden van de Unie. De gezamenlijke programmering moet worden gebaseerd op de comparatieve voordelen van alle donoren van de Unie.

3. In omstandigheden als bedoeld in artikel 3, lid 3, en artikel 4, lid 5, van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou, stelt de Commissie specifieke voorzieningen vast voor de unilaterale programmering en uitvoering van de ontwikkelingssteun overeenkomstig het beleid van de Unie op dit gebied.

4. De Unie richt haar bilaterale steun in beginsel op ten hoogste drie sectoren.

Artikel 5

Programmeringsdocumenten

1. Strategiedocumenten worden door de Unie en het betrokken partnerland of de betrokken regio opgesteld om een samenhangend beleidskader te bieden voor ontwikkelingssamenwerking, in overeenstemming met het algemene doel en de werkingssfeer, de doelstellingen en de algemene beginselen van de Overeenkomst van Cotonou, en uitgaande van de beginselen bedoeld in de artikelen 2, 8 en 12 bis van bijlage IV bij die overeenkomst.

Bij de voorbereiding en uitvoering van strategiedocumenten worden de in artikel 2 van deze verordening neergelegde beginselen inzake de doeltreffendheid van hulp geëerbiedigd, te weten nationale verantwoordelijkheid, partnerschap, coördinatie, harmonisatie, afstemming op de procedures van het ontvangende land of de ontvangende regio, transparantie, wederzijdse verantwoordingsplicht en resultaatgerichtheid. De programmeringsperiode wordt in beginsel afgestemd op de strategische cycli van de partnerlanden.

2. Voor de volgende partnerlanden of -regio's is, voor zover zij daarin toestemmen, geen strategiedocument vereist:

(a) landen of regio's die een ontwikkelingsstrategie hebben in de vorm van een ontwikkelingsplan of een soortgelijk ontwikkelingsdocument dat de Commissie bij de vaststelling van het overeenstemmende indicatief meerjarenprogramma als basis daarvoor heeft aanvaard;

(b) landen of regio's waarvoor een gezamenlijk meerjarig programmeringsdocument tussen de Unie en de lidstaten is overeengekomen;

(c) landen of regio's waarvoor reeds een gezamenlijk kaderdocument is opgesteld waarin een allesomvattende benadering van de Unie voor de betrekkingen met die partnerlanden of -regio's, met inbegrip van het ontwikkelingsbeleid van de Unie, is opgenomen;

(d) regio's die een gezamenlijk met de Unie overeengekomen strategie hebben;

(e) landen waarvoor de Unie voornemens is haar strategie af te stemmen op een nieuwe nationale cyclus die vóór 1 januari 2017 begint; in dergelijke gevallen

bevat het indicatief meerjarenprogramma voor de tussenliggende periode tussen 2014 en het begin van de nieuwe nationale cyclus de respons van de Unie voor dat land.

3. Er zijn geen strategiedocumenten vereist voor de landen of regio's die in het kader van deze verordening een initiële toewijzing van middelen van de Unie ontvangen die voor de periode 2014-2020 niet meer dan 50 miljoen EUR bedraagt. In dergelijke gevallen bevatten de indicatieve meerjarenprogramma's de respons van de Unie voor deze landen of regio's.

Indien de in de leden 2 en 3 genoemde opties niet aanvaardbaar zijn voor het partnerland of de partnerregio, wordt een strategiedocument opgesteld.

4. Behalve in de in artikel 4, lid 3, genoemde omstandigheden worden de indicatieve meerjarenprogramma's gebaseerd op een dialoog met het partnerland of de partnerregio en opgesteld op basis van de strategiedocumenten of soortgelijke in dit artikel genoemde documenten, waarover met het betrokken land of de betrokken regio tot overeenstemming wordt gekomen.

Voor de toepassing van deze verordening kan het in lid 2, onder b), bedoelde gezamenlijk meerjarig programmeringsdocument als het indicatief meerjarenprogramma worden beschouwd, mits het in overeenstemming is met de in dit lid vastgestelde beginselen en voorwaarden, met inbegrip van een indicatieve toewijzing van middelen, en met de in artikel 14 vastgestelde procedures, in overeenstemming met het betrokken partnerland of de betrokken partnerregio.

De indicatieve meerjarenprogramma's bepalen de prioritaire gebieden die voor financiering van de Unie in aanmerking komen, de specifieke doelstellingen, de verwachte resultaten, de prestatie-indicatoren en de indicatieve financiële toewijzing, zowel in totaal als per prioritair gebied.

5. Naast de nationale en de regionale programmeringsdocumenten worden door de Commissie en de ACS-staten, via het ACS-secretariaat, een intra-ACS-ondersteuningsstrategie en een bijbehorend indicatief meerjarenprogramma geformuleerd, overeenkomstig de beginselen van de artikelen 12 tot en met 14 van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou.

6. De in artikel 4, lid 3, van deze verordening bedoelde specifieke voorzieningen kunnen de vorm aannemen van speciale ondersteuningsprogramma's, rekening houdende met de bijzondere overwegingen die in artikel 6, lid 1, van deze verordening zijn opgenomen.

Artikel 6

Programmering voor landen en regio's in een crisis-, postcrisis- of kwetsbare situatie

1. Bij het opstellen van programmeringsdocumenten voor de landen en regio's in crisis-, postcrisis- of kwetsbare situaties, moet terdege rekening gehouden worden met de kwetsbaarheid, de speciale behoeften en de omstandigheden van de betrokken landen of regio's.

Er moet voldoende aandacht worden besteed aan conflictpreventie, staat- en vredesopbouw, postconflictverzoening en maatregelen voor de wederopbouw en aan de rol van de vrouwen in deze processen.

Ten aanzien van partnerlanden of -regio's die rechtstreeks betrokken zijn bij of getroffen worden door een crisis-, postcrisis- of kwetsbare situatie, wordt bijzondere nadruk gelegd op versterking van de coördinatie tussen hulp, rehabilitatie en ontwikkeling bij alle betrokkenen, zodat de overgang van noodsituatie naar ontwikkelingsfase kan worden verzekerd en de weerbaarheid wordt verhoogd. Voor de landen en regio's in een kwetsbare situatie of waar zich regelmatig natuurrampen voordoen, ligt de nadruk op de voorbereiding op en het voorkomen van rampen en de beheersing van de gevolgen van dit soort rampen.

2. Voor landen of regio's in crisis-, postcrisis- of kwetsbare situaties kan een ad-hocevaluatie van de samenwerkingsstrategie van het land of de regio worden uitgevoerd. In dergelijke evaluaties kan een specifieke en gewijzigde strategie worden voorgesteld om te zorgen voor de overgang naar samenwerking en ontwikkeling op lange termijn, waarbij een betere coördinatie en overgang tussen de instrumenten voor humanitaire hulp en die voor ontwikkelingsbeleid wordt bevorderd.

Artikel 7

Goedkeuring en wijziging van programmeringsdocumenten

1. De programmeringsdocumenten, met inbegrip van de daarin opgenomen indicatieve toewijzingen, worden door de Commissie volgens de in artikel 14 bedoelde procedure goedgekeurd.

   Wanneer de Commissie de programmeringsdocumenten doet toekomen aan het in artikel 14 bedoelde EOF-comité, zendt zij deze tegelijkertijd ter informatie aan de Paritaire Parlementaire Vergadering.

   De programmeringsdocumenten worden vervolgens door de betrokken ACS-staat of -regio goedgekeurd. Landen of regio's waarvoor geen programmeringsdocument is ondertekend, blijven in aanmerking komen voor financiering onder de in artikel 4, lid 3, van deze verordening genoemde voorwaarden.

2. De strategiedocumenten en indicatieve meerjarenprogramma's, met inbegrip van de daarin vervatte indicatieve toewijzingen, kunnen worden aangepast om rekening te houden met evaluaties die op grond van de artikelen 5, 11 en 14 van bijlage IV van de Overeenkomst van Cotonou zijn verricht.

3. De in artikel 14 uiteengezette procedure zal ook worden gevolgd voor grondige wijzigingen die als gevolg hebben dat de strategie, of de programmeringsdocumenten ervan en/of de programmeerbare middelentoewijzing ervan aanzienlijk wordt gewijzigd. In voorkomend geval worden desbetreffende wijzigingen van de programmeringsdocumenten vervolgens goedgekeurd door de betrokken ACS-staat of -regio.

4. De in lid 1 bedoelde procedure is niet van toepassing op niet-wezenlijke wijzigingen van programmeringsdocumenten, die technische aanpassingen, de herverdeling van

middelen binnen de indicatieve toewijzingen per prioritair gebied of een verhoging of verlaging van de omvang van de aanvankelijke indicatieve toewijzing met minder dan 20% betreffen, mits deze wijzigingen geen invloed hebben op de deze documenten vastgelegde prioritaire gebieden en doelstellingen. In dat geval deelt de Commissie deze wijzigingen binnen één maand aan het EOF-comité mee.

5. Om naar behoren gemotiveerde dwingende redenen, zoals crisissen of onmiddellijke bedreigingen voor de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten of de fundamentele vrijheden, met inbegrip van de in artikel 6, lid 2, bedoelde gevallen, kan de in artikel 14, lid 10, bedoelde procedure worden gebruikt om de in artikel 5 genoemde programmeringsdocumenten te wijzigen.

TITEL III
UITVOERING

Artikel 8
Algemeen uitvoeringskader

De uitvoering van de steun voor ACS-staten en -regio's die op grond van de Overeenkomst van Cotonou door de Commissie en de EIB wordt beheerd, geschiedt overeenkomstig het Financieel Reglement bedoeld in artikel 10, lid 2, van het Intern Akkoord (hierna het "Financieel Reglement van het EOF" genoemd).

Artikel 9
Vaststelling van actieprogramma's, afzonderlijke maatregelen en bijzondere maatregelen

1. De Commissie stelt jaarlijkse actieprogramma's vast, indien nodig op basis van de in artikel 5 bedoelde indicatieve programmeringsdocumenten.

   In geval van terugkerende acties kan zij ook meerjarige actieprogramma's voor een periode van ten hoogste drie jaar vaststellen.

   Indien nodig kan een maatregel vóór of na de aanneming van jaarlijkse of meerjarige actieprogramma's, als afzonderlijke maatregel worden aangenomen.

2. De actieprogramma's en afzonderlijke maatregelen worden opgesteld door de Commissie samen met het partnerland of de partnerregio, met betrokkenheid van de lokaal vertegenwoordigde lidstaten en waar dienstig in coördinatie met andere donoren, met name bij gezamenlijke programmering, en met de EIB.

   In de actieprogramma's worden voor elke maatregel de doelstellingen, verwachte resultaten, hoofdactiviteiten, uitvoeringsmethoden, begroting, indicatief tijdschema, eventuele bijbehorende ondersteunende maatregelen en regelingen voor toezicht op de prestaties vermeld.

   Zij vermelden hoe rekening is gehouden met lopende of geplande EIB-activiteiten.

3. In de in artikel 4, lid 3, vermelde gevallen en bij onvoorziene behoeften kan de Commissie bijzondere maatregelen nemen.

4. Actieprogramma's en afzonderlijke maatregelen, als bedoeld in lid 1, waarvoor de financiële bijstand van de Unie meer dan 10 miljoen EUR bedraagt alsmede bijzondere maatregelen waarvoor de financiële bijstand van de Unie meer dan 30 miljoen EUR bedraagt, worden door de Commissie vastgesteld volgens de in artikel 14 van deze verordening bedoelde procedure.

Die procedure is niet vereist voor actieprogramma's en maatregelen onder de bovengenoemde drempelwaarde of voor niet-substantiële wijzigingen daarvan. Niet-substantiële wijzigingen zijn technische aanpassingen zoals verlening van de uitvoeringstermijn, herschikking van middelen binnen de geraamde begroting of verhoging of verlaging van de omvang van de begroting met minder dan 20% van het oorspronkelijke bedrag, mits deze wijzigingen de doelstellingen van het oorspronkelijke actieprogramma niet substantieel aantasten. In dit geval worden de actieprogramma's en maatregelen en niet-substantiële wijzigingen daarvan aangenomen door de Commissie, die het EOF-comité daarvan binnen één maand in kennis stelt.

Om naar behoren gemotiveerde dwingende redenen van urgentie, zoals crisissen of onmiddellijke bedreigingen voor de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten of de fundamentele vrijheden, kan de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 14, lid 10, afzonderlijke of bijzondere maatregelen of wijzigingen van de bestaande actieprogramma's en maatregelen vaststellen.

5. De Commissie stelt specifieke actieprogramma's voor ondersteunende uitgaven als bedoeld in artikel 6, lid 2, van het Intern Akkoord vast volgens de procedure van artikel 14. Wijzigingen van de actieprogramma's voor ondersteunende uitgaven worden volgens dezelfde procedure goedgekeurd.

6. Onder meer wat betreft het effect op klimaatverandering en biodiversiteit vindt op projectniveau een passend milieuonderzoek plaats, waar nodig met inbegrip van een milieueffectbeoordeling voor milieugevoelige projecten, in het bijzonder voor belangrijke nieuwe infrastructuur. Waar zulks relevant is, wordt bij de uitvoering van sectorale programma's gebruik gemaakt van strategische milieueffectbeoordelingen. Er wordt erop toegezien dat de belanghebbenden bij de milieueffectbeoordelingen worden betrokken en dat het publiek toegang krijgt tot de resultaten.

Artikel 10
Aanvullende bijdragen van de lidstaten

1. Teneinde de doelstellingen van de Overeenkomst van Cotonou te helpen verwezenlijken, kunnen de lidstaten de Commissie of de EIB op eigen initiatief, buiten de medefinancieringsregelingen om, vrijwillige bijdragen verstrekken overeenkomstig artikel 1, lid 9, van het Intern Akkoord. Die bijdragen laten de algemene middelentoewijzing uit hoofde van het elfde EOF onverlet. Zij worden op dezelfde manier behandeld als de gewone bijdragen bedoeld in artikel 1, lid 2, van het Intern Akkoord, behalve wat betreft de bepalingen in de artikelen 6 en 7 van het Intern Akkoord, waarvoor specifieke regelingen kunnen worden vastgesteld in een bilaterale bijdrageovereenkomst.

2. Het reserveren van middelen geschiedt alleen indien de omstandigheden dat rechtvaardigen, bijvoorbeeld als reactie op uitzonderlijke omstandigheden bedoeld in

artikel 4, lid 3. In dit geval worden vrijwillige bijdragen die aan de Commissie of de EIB zijn verstrekt, overeenkomstig het Financieel Reglement van het EOF behandeld als bestemmingsontvangsten.

3. De aanvullende middelen worden opgenomen in de programmerings- en evaluatieprocessen en in de jaarlijkse actieprogramma's, afzonderlijke maatregelen en bijzondere maatregelen als bedoeld in deze verordening en doen recht aan de eigen inbreng van partnerlanden of -regio's.

4. Alle daaruit voortvloeiende wijzigingen van de actieprogramma's, afzonderlijke maatregelen of bijzondere maatregelen worden door de Commissie goedgekeurd volgens de bepalingen van artikel 9.

5. Lidstaten die de Commissie of de EIB vrijwillige aanvullende bijdragen verstrekken om de doelstellingen van de Overeenkomst van Cotonou te helpen verwezenlijken, stellen de Raad en het EOF/IF-comité van tevoren van hun voornemen in kennis.

Artikel 11

Belastingen, rechten en heffingen

De bijstand van de Unie leidt niet tot de instelling van specifieke belastingen, rechten of heffingen noch tot de inning ervan.

Onder voorbehoud van artikel 31 van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou zijn dergelijke belastingen, rechten en heffingen onderworpen aan de voorwaarden van het Financieel Reglement van het EOF als bedoeld in artikel 10, lid 2, van het Intern Akkoord.

Artikel 12

Bescherming van de financiële belangen van de Unie

1. De Commissie neemt passende maatregelen om ervoor te zorgen dat bij de uitvoering van uit hoofde van deze verordening gefinancierde acties, de financiële belangen van de Unie door de toepassing van preventieve maatregelen tegen fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten worden beschermd door middel van doeltreffende controles en, indien onregelmatigheden worden ontdekt, door de terugvordering of eventueel de terugbetaling van de ten onrechte betaalde bedragen en zo nodig door doeltreffende, evenredige en afschrikkende administratieve en financiële sancties.

2. De Commissie of haar vertegenwoordigers en de Rekenkamer hebben de bevoegdheid om audits of controles, op basis van documenten of ter plaatse, uit te voeren bij alle begunstigden, contractanten en subcontractanten die middelen van de Unie hebben ontvangen uit hoofde van de verordening.

3. Het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) kan overeenkomstig de bepalingen en procedures van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad[28] en Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96[29] onderzoeken, waaronder controles en inspecties ter plaatse, uitvoeren om vast te stellen of er

28 PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.
29 PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2.

sprake is van fraude, corruptie of andere onwettige activiteiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad in verband met een subsidie-overeenkomst of -besluit of een contract dat in het kader van deze verordening wordt gefinancierd.

4. Onverminderd de leden 1, 2 en 3, worden in samenwerkingsovereenkomsten met derde landen en internationale organisaties, subsidieovereenkomsten, subsidiebesluiten en contracten die uit de tenuitvoerlegging van deze verordening voortvloeien, bepalingen opgenomen die uitdrukkelijk voorzien in de bevoegdheid van de Commissie, de Rekenkamer en OLAF om dergelijke audits, controles en verificaties ter plaatse, overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden, uit te voeren.

Artikel 13

Nationaliteits- en oorsprongsregels voor overheidsopdrachten, subsidies en andere toekenningsprocedures

De nationaliteits- en oorsprongsregels voor overheidsopdrachten, subsidies en andere toekenningsprocedures zijn vastgelegd in artikel 20 van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou.

TITEL IV
BESLUITVORMINGSPROCEDURES

Artikel 14

Taken van het EOF-comité

1. Het overeenkomstig artikel 8 van het Intern Akkoord ingestelde comité van het Europees Ontwikkelingsfonds (hierna "EOF-comité" genoemd) brengt volgens de in de leden 3 tot en met 10 van dit artikel uiteengezette procedure advies uit.

   Een waarnemer van de EIB neemt deel aan de werkzaamheden van het EOF-comité voor wat betreft aangelegenheden die de bank aangaat.

2. De taken van het EOF-comité hebben betrekking op de taken die in titel II en titel III van deze verordening uiteengezet worden:

   (a) programmering van de steun van de Unie in het kader van het elfde EOF en evaluatie daarvan, waarbij met name wordt gelet op de nationale, regionale en intra-ACS-strategieën; en

   (b) toezicht op de uitvoering van de steun van de Unie en haar lidstaten, met inbegrip van onder meer het effect van hulp op de terugdringing van armoede, sectorale aspecten, transsectorale kwesties, de wijze waarop de coördinatie met de lidstaten en andere donoren in het veld functioneert en de vooruitgang inzake de in artikel 2 bedoelde algemene beginselen van doeltreffendheid van hulp.

3. In de gevallen waarin het EOF-comité advies moet uitbrengen, legt de vertegenwoordiger van de Commissie binnen de termijn vastgesteld in het reglement van orde van het EOF-comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het

EOF-comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de aangelegenheid kan vaststellen, maar die ten hoogste 30 dagen mag bedragen.

Zolang het EOF-comité geen advies heeft uitgebracht, kan elk lid van het comité wijzigingen voorstellen en kan de voorzitter het comité een gewijzigde versie van de ontwerpmaatregel voorleggen.

De voorzitter streeft ernaar oplossingen te vinden die in het EOF-comité de ruimst mogelijke steun genieten. De voorzitter deelt het EOF-comité mede op welke manier rekening is gehouden met de gevoerde besprekingen en voorgestelde wijzigingen, met name die welke ruime steun in het EOF-comité hebben genoten.

4. Het advies wordt uitgebracht met de gekwalificeerde meerderheid van stemmen als voorgeschreven in artikel 8, lid 3, van het Intern Akkoord, waarbij de stemmen van de lidstaten worden gewogen als vastgesteld in artikel 8, lid 2, van het Intern Akkoord.

5. Indien het EOF-comité een positief advies uitbrengt, stelt de Commissie maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn.

6. Indien het EOF-comité een negatief advies uitbrengt, stelt de Commissie de maatregelen niet vast. Wanneer de maatregelen noodzakelijk worden geacht, kan de voorzitter binnen twee maanden na het uitbrengen van het negatieve advies een gewijzigde versie van de ontwerpmaatregelen bij hetzelfde comité indienen of de ontwerpmaatregelen binnen één maand na het uitbrengen van het negatieve advies ter verdere bespreking aan het in lid 9 bedoelde comité van beroep voorleggen.

7. Indien geen advies is uitgebracht, kan de Commissie, behoudens de in de tweede alinea bedoelde gevallen, de ontwerpmaatregelen vaststellen. Wanneer de Commissie de ontwerpmaatregelen niet vaststelt, kan de voorzitter een gewijzigde versie daarvan aan het EOF-comité voorleggen.

De Commissie stelt de maatregelen niet vast indien een gewone meerderheid van de leden van het EOF-comité zich hier tegen verzet. In dit geval kan de voorzitter, wanneer de maatregelen noodzakelijk worden geacht, binnen twee maanden na de stemming een gewijzigde versie van die ontwerpmaatregelen bij hetzelfde comité indienen of de ontwerpmaatregelen binnen één maand na de stemming ter verdere bespreking aan het in lid 9 bedoelde comité van beroep voorleggen.

8. Wanneer het advies van het EOF-comité via een schriftelijke procedure dient te worden verkregen, wordt die procedure zonder gevolg beëindigd indien, binnen de termijn voor het uitbrengen van het advies, de voorzitter van het EOF-comité daartoe besluit of een eenvoudige meerderheid van de leden van het EOF-comité daarom verzoekt.

9. Het comité van beroep stelt op voorstel van de Commissie bij gewone meerderheid van stemmen van de leden zijn reglement van orde vast. Het comité van beroep komt niet eerder dan 14 dagen en niet later dan 6 weken na de verwijzingsdatum bijeen, behalve in naar behoren gemotiveerde gevallen. Onverminderd lid 3, eerste alinea, brengt het comité van beroep uiterlijk twee maanden na de verwijzingsdatum zijn advies uit. Dit advies wordt uitgebracht met de gekwalificeerde meerderheid van

stemmen als voorgeschreven in artikel 8, lid 3, van het Intern Akkoord, waarbij de stemmen van de lidstaten worden gewogen als vastgesteld in artikel 8, lid 2, van het Intern Akkoord. Het comité van beroep wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

De voorzitter stelt de datum van de vergadering van het comité van beroep in nauwe samenspraak met de leden van het comité vast, teneinde de lidstaten, de Commissie en de EIB - ten aanzien van aangelegenheden die betrekking hebben op bank - in staat te stellen vertegenwoordigers van het juiste niveau af te vaardigen.

Indien het advies van het comité van beroep positief is, stelt de Commissie de maatregelen vast. Indien het comité van beroep geen advies uitbrengt, kan de Commissie de maatregelen vaststellen. Indien het comité van beroep een negatief advies uitbrengt, stelt de Commissie de maatregelen niet vast.

10. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, stelt de Commissie de maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn, zonder deze vooraf aan het EOF-comité voor te leggen. De maatregelen blijven van toepassing gedurende de geldigheidsduur van de vastgestelde of gewijzigde documenten, actieprogramma's of maatregelen.

De voorzitter legt de maatregelen uiterlijk 14 dagen nadat deze zijn vastgesteld, voor advies aan het EOF-comité voor.

Indien het EOF-comité overeenkomstig de leden 3 en 4 van dit artikel een negatief advies uitbrengt, trekt de Commissie de overeenkomstig de eerste alinea vastgestelde maatregelen onmiddellijk in.

Artikel 15

Vredesfaciliteit voor Afrika

In het kader van het indicatieve programma voor intra-ACS-samenwerking worden middelen uitgetrokken voor de Vredesfaciliteit voor Afrika. Deze middelen kunnen aangevuld worden door middelen uit de regionale indicatieve programma's. Daarvoor geldt de hieronder uiteengezette bijzondere procedure:

(a) op verzoek van de Afrikaanse Unie wordt met de instemming van het ACS-comité van ambassadeurs door de Commissie meerjaarlijkse actieprogramma's opgesteld waarin de doelstellingen, de aard en de reikwijdte van mogelijke maatregelen en de uitvoeringsregelingen worden vastgesteld. In een bijlage bij elk actieprogramma worden de specifieke besluitvormingsprocedures voor elk mogelijk type maatregel omschreven, naargelang van de aard, omvang en urgentie ervan;

(b) de actieprogramma's, met inbegrip van de onder a) bedoelde bijlage, en alle wijzigingen daarvan, worden besproken door de bevoegde voorbereidende werkgroepen van de Raad en het Politiek en Veiligheidscomité, en goedgekeurd door het Coreper met gekwalificeerde meerderheid van stemmen als bepaald in artikel 8, lid 3, van het Intern Akkoord, en vervolgens aangenomen door de Commissie;

(c) de actieprogramma's, met uitzondering van de onder a) bedoelde bijlage, vormen de basis voor de financieringsovereenkomst die tussen de Commissie en de Afrikaanse Unie zal worden gesloten;

(d) elke maatregel die uit hoofde van de financieringsovereenkomst wordt uitgevoerd, wordt van tevoren goedgekeurd door het Politiek en Veiligheidscomité; de bevoegde voorbereidende werkgroepen van de Raad worden ruim op tijd voordat de maatregelen worden voorgelegd aan het Politiek en Veiligheidscomité ingelicht en geraadpleegd, volgens de specifieke besluitvormingsprocedures bedoeld onder b), om ervoor te zorgen dat, afgezien van de militaire en de veiligheidsdimensie, ook de ontwikkelingsaspecten van de voorgenomen maatregelen in acht worden genomen;

(e) de Commissie brengt ter informatie van het EOF-comité en de Raad jaarlijks, en op verzoek van een van beide, een activiteitenverslag uit over het gebruik van de middelen, waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen met ODA en niet met ODA verband houdende verplichtingen en uitbetalingen.

De Unie blijft de mogelijkheden voor toekomstige alternatieve financieringsbronnen onderzoeken, waaronder financiering in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid.

Artikel 16

Comité van de investeringsfaciliteit

1. Het overeenkomstig artikel 9 van het Intern Akkoord onder auspiciën van de EIB ingestelde Comité van de investeringsfaciliteit (hierna "IF-comité" genoemd) is samengesteld uit vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten en een vertegenwoordiger van de Commissie. Een waarnemer van het Secretariaat-generaal van de Raad en een waarnemer van de EEAS worden op de vergaderingen uitgenodigd. Iedere lidstaat en de Commissie benoemen één vertegenwoordiger en wijzen één plaatsvervanger aan. Met het oog op de continuïteit wordt de voorzitter van het IF-comité gekozen door en onder de leden van het IF-comité voor een periode van twee jaar. De EIB verzorgt het secretariaat en de ondersteunende dienstverlening van het comité. Slechts de door de lidstaten benoemde leden van het IF-comité of hun plaatsvervangers hebben stemrecht.

   De Raad stelt met eenparigheid van stemmen het reglement van orde van het IF-comité vast op basis van een door de EIB na raadpleging van de Commissie opgesteld voorstel.

   Het IF-comité besluit bij gekwalificeerde meerderheid van stemmen. De stemmen worden gewogen zoals bepaald in artikel 8 van het Intern Akkoord.

   Het IF-comité komt ten minste viermaal per jaar bijeen. Daarnaast kan het bijeenkomen op verzoek van de EIB of van leden van het comité, zoals bepaald in het reglement van orde. Voorts kan het IF-comité schriftelijk advies uitbrengen, onder de in zijn intern reglement vastgestelde voorwaarden.

2. Het IF-comité hecht zijn goedkeuring aan:

   (a) de operationele richtsnoeren voor de uitvoering van de investeringsfaciliteit;

   (b) de investeringsstrategieën en bedrijfsplannen van de investeringsfaciliteit, overeenkomstig de doelstellingen van de Overeenkomst van Cotonou en de algemene beginselen van het ontwikkelingsbeleid van de Unie;

(c) de jaarverslagen van de investeringsfaciliteit;

(d) alle algemene beleidsdocumenten, met inbegrip van evaluatierapporten, betreffende de investeringsfaciliteit.

3. Het IF-comité brengt advies uit over:

(a) voorstellen voor de toekenning van rentesubsidie uit hoofde van artikel 2, lid 7, en artikel 4, lid 2, onder b), van bijlage II bij de Overeenkomst van Cotonou. In dergelijke gevallen brengt het IF-comité tevens advies uit over het gebruik van deze rentesubsidie;

(b) voorstellen voor een IF-investering voor projecten waarvoor de Commissie een negatief advies heeft uitgebracht;

(c) andere voorstellen betreffende de investeringsfaciliteit, op basis van de algemene beginselen zoals vastgelegd in de operationele richtsnoeren van de investeringsfaciliteit.

Om het goedkeuringsproces voor kleine interventies te stroomlijnen, kan het IF-comité gunstig advies uitbrengen over voorstellen van de EIB voor een algemene toewijzing (rentesubsidies, technische bijstand) of algemene goedkeuring (leningen, risicokapitaal) die vervolgens, zonder dat nader advies van het IF-comité en/of de Commissie nodig is, door de EIB specifiek worden toegewezen aan individuele projecten volgens in de algemene toewijzing/goedkeuring bepaalde criteria, met inbegrip van de maximale toewijzing van rentesubsidie per project.

De bestuursorganen van de EIB kunnen voorts van tijd tot tijd het IF-comité verzoeken advies uit te brengen over alle financieringsvoorstellen of bepaalde categorieën financieringsvoorstellen.

4. Het is de taak van de EIB om iedere kwestie waarvoor de goedkeuring of het advies van het IF-comité is vereist, zoals bepaald in de leden 2 en 3 respectievelijk, tijdig aan het IF-comité voor te leggen. De voorstellen die voor advies aan het IF-comité worden voorgelegd, moeten worden gedaan overeenkomstig de desbetreffende criteria en beginselen die in de operationele richtsnoeren van de investeringsfaciliteit zijn vastgelegd.

5. De EIB werkt nauw samen met de Commissie en coördineert, indien van toepassing, haar optreden met dat van andere donoren. Meer in het bijzonder geldt het volgende:

(a) samen met de Commissie stelt de EIB de in lid 2, onder a), bedoelde operationele richtsnoeren op, en herziet zij deze. De EIB is verantwoordelijk voor de naleving van de richtsnoeren en draagt er zorg voor dat bij de projecten die zij steunt de internationale normen op sociaal en milieugebied worden nageleefd en dat zij sporen met de doelstellingen van de Overeenkomst van Cotonou en de algemene beginselen van het EU-ontwikkelingsbeleid en met de betrokken samenwerkingsstrategieën voor het land of de regio;

(b) de EIB vraagt de Commissie om advies bij de voorbereiding van investeringsstrategieën, bedrijfsplannen en algemene beleidsdocumenten;

(c) de EIB stelt de Commissie, overeenkomstig artikel 18, lid 1, in kennis van de projecten die zij steunt. In de beoordelingsfase van een project vraagt zij de Commissie om advies over de samenhang van projecten met de samenwerkingsstrategie voor het land of de regio of, in voorkomend geval, de algemene doelstellingen van de investeringsfaciliteit;

(d) met uitzondering van de rentesubsidies die onder de algemene toewijzing, bedoeld in lid 3, onder a), vallen, verzoekt de EIB de Commissie in de beoordelingsfase van een project tevens om instemming betreffende aan het IF-comité gedane voorstellen voor rentesubsidie, wat de overeenstemming ervan betreft met artikel 2, lid 7, en artikel 4, lid 2, van bijlage II bij de Overeenkomst van Cotonou en met de in de operationele richtsnoeren van de investeringsfaciliteit vastgestelde criteria.

De Commissie wordt geacht een positief advies te hebben uitgebracht of met het voorstel te hebben ingestemd, tenzij zij uiterlijk drie weken na de indiening van het voorstel een negatief advies uitbrengt. Wanneer de Commissie wordt gevraagd om advies over projecten in de overheidssector of de financiële sector of om instemming met rentesubsidies, kan zij verzoeken dat het definitieve projectvoorstel haar wordt voorgelegd twee weken voor het naar het IF-comité wordt gezonden.

6. De EIB onderneemt geen in lid 3 vermelde actie tenzij het IF-comité een positief advies heeft uitgebracht.

Indien het IF-comité een positief advies uitbrengt, besluit de EIB over het voorstel overeenkomstig haar eigen procedures. Meer bepaald kan zij besluiten het voorstel niet uit te voeren. De EIB stelt het IF-comité en de Commissie op gezette tijden in kennis van de gevallen waarin zij heeft besloten een actie niet te ondernemen.

Voor leningen uit haar eigen middelen en voor IF-investeringen waarvoor het advies van het IF-comité niet is vereist, besluit de EIB overeenkomstig haar eigen procedures en, in het geval van de investeringsfaciliteit, overeenkomstig de door het IF-comité goedgekeurde operationele richtsnoeren en investeringsstrategieën.

Ondanks een negatief advies van het IF-comité betreffende een voorstel tot toekenning van een rentesubsidie, kan de EIB de desbetreffende lening zonder rentesubsidie toekennen. De EIB stelt het IF-comité en de Commissie op gezette tijden in kennis van de gevallen waarin zij hiertoe heeft besloten.

Onder voorbehoud van in de operationele richtsnoeren van de investeringsfaciliteit vastgestelde voorwaarden en op voorwaarde dat de hoofddoelstelling van de lening of IF-investering niet wordt gewijzigd, kan de EIB besluiten tot wijziging van de voorwaarden van een IF-lening of -investering waarover het IF-comité overeenkomstig lid 3 een positief advies heeft gegeven of een lening waarvoor het IF-comité een positief advies betreffende de rentesubsidie heeft uitgebracht. In het bijzonder kan de EIB besluiten het bedrag van de lening of de IF-investering met ten hoogste 20% te verhogen.

Voor projecten met rentesubsidie die onder artikel 2, lid 7, van bijlage II bij de Overeenkomst van Cotonou vallen, kan een dergelijke verhoging gepaard gaan met een proportionele verhoging van de waarde van de rentesubsidie. De EIB stelt het IF-comité en de Commissie op gezette tijden in kennis van de gevallen waarin zij

hiertoe heeft besloten. Indien voor projecten die onder artikel 2, lid 7, van bijlage II bij de Overeenkomst van Cotonou vallen, om verhoging van de waarde van de subsidie wordt verzocht, moet het IF-comité advies uitbrengen vóór de EIB deze afhandelt.

7. De EIB beheert de IF-investeringen en alle middelen die zij namens de investeringsfaciliteit aanhoudt overeenkomstig de doelstellingen van de Overeenkomst van Cotonou. Zij mag met name zitting hebben in de beheers- en toezichtsorganen van de rechtspersonen waarin door de investeringsfaciliteit is geïnvesteerd en mag transigeren, kwijting verlenen en de rechten die zij namens de investeringsfaciliteit houdt, wijzigen overeenkomstig de operationele richtsnoeren van de investeringsfaciliteit.

TITEL V
SLOTBEPALINGEN

Artikel 17
Deelname van een derde land of een derde regio

Met het oog op de samenhang en de doeltreffendheid van de bijstand van de Unie kan de Commissie besluiten dat ontwikkelingslanden die geen ACS-staat zijn, en organisaties voor regionale samenwerking en integratie waaraan ACS-staten deelnemen, indien zij in aanmerking komen voor bijstand van de Unie of andere financieringsinstrumenten van de Unie voor extern optreden, in aanmerking komen voor de middelen bedoeld in artikel 1, lid 2, onder a), i), van het Intern Akkoord, wanneer het betrokken project of programma van regionale of grensoverschrijdende aard is en voldoet aan artikel 6 van bijlage IV bij de Overeenkomst van Cotonou. De landen en gebieden overzee ("LGO") die in aanmerking komen voor bijstand van de Unie uit hoofde van besluit [...], en de ultraperifere gebieden van de Unie kunnen eveneens deelnemen aan regionale samenwerkingsprojecten of -programma's; de voor de deelneming van deze gebieden of ultraperifere gebieden benodigde kredieten vormen een aanvulling op de kredieten bedoeld in artikel 1, lid 2, onder a), i), van het Intern Akkoord. De doelstelling van een sterkere samenwerking tussen de lidstaten, hun ultraperifere gebieden, de LGO en de ACS-staten dient voor ogen te worden gehouden, en waar passend dienen coördinatiemechanismen te worden ingesteld. In de strategiedocumenten en indicatieve meerjarenprogramma's en in de artikel 9 bedoelde actieprogramma's en maatregelen kan worden voorzien in deze financieringsmogelijkheid en in de financieringsvormen genoemd in het Financieel Reglement van het elfde EOF.

Artikel 18
Monitoring, rapportage en beoordeling van de EOF-bijstand

1. De Commissie en de EIB houden regelmatig toezicht op hun acties en gaan regelmatig na of vooruitgang is geboekt met het behalen van de verwachte resultaten. De Commissie zal tevens evaluaties verrichten betreffende het effect en de doeltreffendheid van haar sectoraal beleid en sectorale acties en de doeltreffendheid van de programmering, eventueel door middel van onafhankelijke externe evaluaties. De evaluaties moeten zijn gebaseerd op de beginselen van beste praktijken van de OESO/DAC, ten einde zich ervan te vergewissen of de specifieke doelstellingen, waar van toepassing met inachtneming van gendergelijkheid, zijn verwezenlijkt en

om aanbevelingen te kunnen opstellen om toekomstige interventies beter te laten verlopen.

De EIB houdt de Commissie regelmatig op de hoogte van de uitvoering van de uit de middelen van het elfde EOF gefinancierde projecten die zij beheert, overeenkomstig de procedures die zijn vastgesteld in de operationele richtsnoeren van de investeringsfaciliteit.

2. De Commissie zendt de evaluatieverslagen via het EOF-comité en de EIB ter informatie toe aan de lidstaten. De resultaten zullen worden meegenomen in het ontwerp van de programma's en de toewijzing van middelen.

3. De Commissie betrekt alle relevante belanghebbenden op passende wijze bij de evaluatie van de EU-bijstand waarin deze verordening voorziet en kan in voorkomend geval ernaar streven gezamenlijke evaluaties met EU-lidstaten, andere donoren en ontwikkelingspartners te verrichten.

4. De Commissie onderzoekt de vooruitgang bij de uitvoering van het elfde EOF en legt de Raad iedere twee jaar, om te beginnen in 2016, een verslag voor over de uitvoering en de resultaten en, voor zover mogelijk, de voornaamste uitkomsten en effecten van de financiële bijstand van de Unie. Dit verslag wordt tevens toegezonden aan het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

5. Het tweejaarlijkse verslag bevat gegevens met betrekking tot de voorafgaande twee jaar inzake de gefinancierde maatregelen, de resultaten van het toezicht en de evaluatie, de inschakeling van de relevante ontwikkelingspartners en de uitvoering van de vastleggings- en betalingskredieten per land en regio en per samenwerkingsgebied.

6. Het verslag bevat een beoordeling van de resultaten van de hulp, voor zover mogelijk aan de hand van specifieke en meetbare indicatoren betreffende de rol die de hulp heeft gespeeld bij het bereiken van de doelstellingen van de Overeenkomst van Cotonou. In dit verslag worden de voornaamste geleerde lessen vermeld en de follow-up van de aanbevelingen uit de evaluaties van voorgaande jaren.

7. De Unie en haar lidstaten voeren een prestatie-evaluatie uit om te beoordelen in hoeverre de vastleggingen en betalingen zijn gerealiseerd en wat het resultaat en het effect van de verstrekte steun zijn. Deze evaluatie wordt verricht op basis van een voorstel van de Commissie.

8. De EIB verstrekt het IF-comité informatie over de vooruitgang die is geboekt bij de verwezenlijking van de doelstellingen van de investeringsfaciliteit. Overeenkomstig artikel 6 ter van bijlage II bij de Overeenkomst van Cotonou worden de algehele prestaties van de investeringsfaciliteit halverwege de looptijd en aan het einde van de looptijd van het elfde EOF gezamenlijk getoetst. De tussentijdse evaluatie wordt uitgevoerd door onafhankelijke externe deskundigen, in samenwerking met de EIB, en wordt ter beschikking gesteld van het IF-comité.

Artikel 19

Uitgaven voor klimaatactie en biodiversiteit

Op basis van de goedgekeurde indicatieve programmeringsdocumenten wordt een jaarlijkse raming opgesteld van de totale uitgaven voor klimaatactie en biodiversiteit. De financiering die in het kader van het EOF wordt toegewezen, wordt, zonder uitsluiting van het gebruik van nauwkeuriger methodieken indien deze beschikbaar zijn, onderworpen aan een jaarlijks traceringssysteem op basis van de methode van de OESO ("Rio markers"), dat geïntegreerd wordt in de bestaande methode voor het prestatiebeheer van de EU-programma's, om de uitgaven voor klimaatactie en biodiversiteit op het niveau van de in artikel 9 bedoelde actieprogramma's, afzonderlijke maatregelen en bijzondere maatregelen en opgenomen in de evaluaties en de tweejaarlijkse verslagen te kwantificeren.

Artikel 20

Europese Dienst voor extern optreden

Deze verordening wordt toegepast in overeenstemming met Besluit 2010/427/EU van de Raad tot vaststelling van de organisatie en werking van de Europese Dienst voor extern optreden.

Artikel 21

Overgangsmaatregelen

Tot de inwerkingtreding van het Intern Akkoord van het elfde EOF worden overgangsmaatregelen in de vorm van de in artikel 9 bedoelde actieprogramma's, afzonderlijke maatregelen, bijzondere maatregelen en specifieke actieprogramma's voor ondersteunende uitgaven, gefinancierd uit een overbruggingsfaciliteit voor het elfde EOF, dat is samengesteld uit de resterende middelen uit voorgaande EOF's en geannuleerde middelen voor projecten in het kader van voorgaande EOF's. Uit deze overbruggingsfaciliteit kunnen ook subsidies voor de financiering van de rentesubsidies en van projectgerelateerde technische bijstand als bedoeld in artikel 2, onder d), van het Intern Akkoord gefinancierd worden. Deze overgangsmaatregelen zijn bedoeld om de uitvoering van de programmeringsdocumenten te vergemakkelijken.

De in het kader van deze overbruggingsfaciliteit vastgelegde middelen worden ten laste van het elfde EOF geboekt. De in artikel 1, lid 2, onder a), van de interne akkoorden van het negende en het tiende EOF vastgelegde aandeel van de bijdragen van de lidstaten wordt dienovereenkomstig verminderd.

Voor de toepassing van deze overgangsmaatregelen blijft het Financieel Reglement van het tiende EOF van kracht tot de inwerkingtreding van het Financieel Reglement van het elfde EOF.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2014 tot de laatste dag van toepassing van het Intern Akkoord.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter